

Fișa de resurse: de la CES la pedagogia incluzivă

Trunchiul D din modulul de formare

Titlul fișei : **De la Cerințe Educaționale Specifice la învățământul incluziv**

1/ Declarație – Starea lucrurilor

Clasele tot mai eterogene au devenit regula: alături de studenții recunoscuți ca fiind cu handicap, profesorii întâlnesc tot mai mulți studenți care au și alte dificultăți. Aceste situații generează "nevoi educaționale speciale" care trebuie îndeplinite în cadrul școlii.

Este necesară o evoluție a educației obișnuite pentru a răspunde în mod adecvat dificultăților și diferențelor.

2/ Demonstrație

Fișa, plecând de la definiția "cerințelor educaționale specifice", trasează caracteristicile unei pedagogii incluzive, o pedagogie care satisface nevoile fiecăruia.

Cerințe Educaționale Specifice

În percepția profesorilor, dificultățile de tot felul par din ce în ce mai frecvente și din ce în ce mai prezente în cadrul cursurilor.

În mod obiectiv, anumite situații cresc din punct de vedere epidemiologic. În plus față de această creștere obiectivă, trebuie de asemenea să se țină seama de faptul că capacitatea de diagnosticare a psihologilor și neuropsihiatrilor a crescut, precum și capacitatea profesorilor de a observa și interpreta.

Domeniul handicapului educațional este mult mai amplu decât cel care se referă explicit la prezența deficitelor. Fiecare profesor știe, din experiența directă, că studenții care au nevoie de o atenție deosebită sunt mult mai

numeroși decât cei de la 2 la 3% cu certificate medicale: acestea sunt doar vârful aisbergului.

În plus față de elevii cu dizabilități, există mulți elevi în fiecare clasă care au dificultăți de învățare. Această categorie largă reunește diferite dificultăți: dizabilități specifice de învățare, cele mai tradiționale, tulburări de atenție, probleme de limbă și așa mai departe. În plus față de studenții care au aspecte patologice, există, de asemenea, studenți care au "numai" dificultăți de învățare, o întârziere și performanță academică slabă.

Prin urmare, conceptul de cerințe educaționale specifice

(CES) a fost înțeles ca: "orice dificultate de învățare și dezvoltare care, indiferent de etiologie, este exprimată într-o operațiune problematică".

Ceea ce caracterizează elevii cu nevoi educaționale speciale nu este, prin urmare, un diagnostic medical sau psihologic (o "certificare"), ci o situație dificilă, fie la nivel organic, familial, social sau de mediu, împiedică învățarea. Fiecare elev, fie în mod continuu sau ad-hoc, poate să demonstreze nevoile educaționale speciale pentru care școlile trebuie să ofere un răspuns adecvat și personalizat.

Percepția dificultății trebuie totuși citită în contextul conștientizării eterogenității crescânde a claselor, în compoziția lor normală.

În perspectiva educației incluzive, care satisface nevoile tuturor, este necesar să se țină cont, pe lângă diferențele dintre experiențele familiale, sociale și culturale, de diferențele care există în procesele de învățare (stiluri de învățare). învățare).

Învățământul Incluziv

Să primiți la școală un elev cu deficiențe, dar apoi îl marginalizați într-o cameră cu un profesor separat sau păstrați un elev care se luptă în clasă, dar într-o situație în care nu înțelege nimic, aceasta nu este incluziune.

Pentru a răspunde în mod eficient dificultăților și diferențelor, este necesară schimbarea educației obișnuite, reorganizarea timpului și a spațiului, schimbarea și adaptarea materialelor didactice.

O incluziune de calitate necesită o educație de calitate. Predarea nu este o terapie sau un tratament. Pentru incluziune calitativă, este nevoie de mai

multă calitate în situațiile obișnuite cu care ne confruntăm cu toții la școală (adică în predare), nu în terapii speciale.

Dario Ianes vorbește despre "normalitatea specială" sau despre o normalizare îmbogățită în domeniul educației; adică, îmbogățit continuu cu acele mici detalii importante care sunt necesare pentru câțiva, dar utile pentru toți.

Educația zilnică trebuie, prin urmare, să devină "specială", adică mai calitativă.

Punerea în aplicare a unei predări eficiente zilnice în clase din ce în ce mai dificile nu este deloc ușoară. Prin urmare, este necesar să se ridice nivelul de calificare de bază al tuturor cadrelor didactice și apoi să se aducă o gamă foarte largă de competențe specifice pentru a fi difuzate cât mai multor profesori.

Potrivit lui Trentin Dario Ianes, educația incluzivă se bazează pe doi piloni:

1. Căutați, găsiți, înțelegeți, utilizați, valorificați și sărbătoriți toate diferențele individuale.
2. Diferențiați activitățile didactice: în același timp, diferiți studenți fac lucruri diferite.

Scopul educației incluzive este "să se asigure că toți elevii ating cel mai înalt nivel posibil de învățare și participare socială, consolidând diferențele prezente în grupul de clasă".

Pentru a putea introduce o educație incluzivă, o învățătură care să răspundă nevoilor tuturor, este necesar să se folosească o varietate de metode de predare care depășesc liniaritatea manualelor.

Învățarea incluzivă este astfel o învățătură multimodală, adică se adresează în mod constant și simultan mai multor canale perceptuale (stimuli vizuali, auditivi și kinestezici). În acest sens, suportul extraordinar reprezentat de TBI (Tabla Interactivă) îmbunătățește valoarea de activare a stimulilor furnizați. Filmele, documentele audio, imaginile dinamice, transformările etc., îmbogățesc fără îndoială intrarea și, de asemenea, stimulează procesele de atenție. Cu toate acestea, fără o metodologie de învățământ de bază incluzivă, BIT nu va spori în sine gradul de includere a unei clase.

De fapt, utilizarea unei varietăți de materiale nu este suficientă pentru a pune în aplicare educația incluzivă. O varietate de intrări trebuie, de asemenea, să se potrivească cu o varietate de abordări (abordare analitică, abordare holistică) și sarcini (individuale, în perechi, în grupuri și cu întreaga clasă).

Educația incluzivă este, de asemenea, o învățatură constructivistă. Problema importanței rolului activ al subiectului este într-adevăr în centrul celei mai recente analize a învățării.

Teoria constructivistă consideră că cunoașterea este o entitate construită în întregime de subiect, pe măsură ce progresează în procesul de învățare și, în special în ceea ce privește copilul, se bazează pe ideea că nu există cunoașterea independentă de subiect și semnificația pe care o dă experienței; dimpotrivă, există doar cunoștințele construite prin învățare, gândindu-se la experiențe.

Cunoașterea nu este o memorare simplă, ci o re-elaborare personală și o legătură stabilită între conținutul învățat.

Prin încurajarea apariției proceselor de gândire, înțelegere și generalizare a conținuturilor învățate, profesorul va garanta elevilor săi dezvoltarea unei cunoașteri semnificative, "durabile" și în creștere continuă, chiar și în afara mediului școlar.

Pentru a cita pe Epicure, profesorul care trebuie să transmită cunoștințele studenților, de fapt, are ca misiune "trezirea curiozității" elevilor de a "declanșa în ele scânteia cunoașterii". Nu trebuie să-și umple spiritul de informație, ci să furnizeze indicațiile esențiale care permit copilului să fie interesat de subiect și să aleagă să-l aprofundeze.

Ceea ce contează cu adevărat în predare nu este cantitatea de informații transmise, ci calitatea acesteia.

Bibliografie

Ianes D., *Bisogni educativi speciali e inclusione. Valutare le reali necessità e attivare tutte le risorse*, Erickson, Trento 2005.

Ianes D., *La speciale normalità. Strategie di integrazione e inclusione per le disabilità e i Bisogni Educativi Speciali*, Erikson, 2006.

Ianes D., *Didattica speciale per l'integrazione*, Erikson, 2006.

Ianes D., *Didattica Inclusiva con la LIM*, Erikson, 2009.

Sitografie

La didattica inclusiva è possibile - Intervista a Dario Ianes

<http://www.erickson.it/RassegnaStampa/RassegnaStampa/RS42-superando.it-intervistadarioianes.pdf>.

I 7 punti chiave per una didattica realmente inclusiva

<http://www.erickson.it/Pagine/I-7-punti-chiave-Erickson-per-una-didattica-realmente-inclusiva.aspx>

Renda Elisabetta, *La didattica delle Scienze nella Scuola Primaria: il ruolo del laboratorio nello sviluppo della conoscenza scientifica*.

"Quaderni di Ricerca in Didattica (Science)", n. 4, 2012 - G.R.I.M. (Department of Mathematics, University of Palermo, Italy)

http://math.unipa.it/~grim/QRDS_2012_Renda.pdf.

Urdanch Barbara, *Strumenti, normativa, strategie educative per la didattica inclusiva*. Gruppo editoriale il capitello.

www.capitello.it/wp-content/uploads/.../DSA-•-Guida-didattico-inclusiva-2015.pdf